

Uchwała Nr XLVI/400/2014
Rady Gminy Darłowo
z dnia 28 marca 2014 roku

w sprawie rozpatrzenia skargi na bezczynność Wójta Gminy Darłowo.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r. poz. 594 z późn. zm.) oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r., poz. 267) po uprzednim zbadaniu skargi przez Komisję Rewizyjną Rada Gminy Darłowo uchwala, co następuje:

§1.

Po rozpatrzeniu skargi na bezczynność Wójta Gminy Darłowo złożonej przez Panią Irenę Olesiejuk i zapoznaniu się ze stanowiskiem Komisji Rewizyjnej Rady Gminy Darłowo w sprawie zarzutów postawionych w skardze, Rada Gminy Darłowo uznaje skargę za bezzasadną z przyczyn określonych w uzasadnieniu stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§2.

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Gminy Darłowo, zobowiązując go do powiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia skargi poprzez przesłanie skarżącej odpisu niniejszej uchwały wraz z załącznikiem.

§3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY
RADY GMINY DARŁOWO
Jarosław Michalski

W przedłożonej skardze i wniosku z dnia 3 marca 2014 r. złożonej przez Panią Irenę Olesiejuk zarzuca się Wójtowi Gminy Darłowo bezczynność w przedmiocie zaniechania podjęcia działań zmierzających do zaskarżenia uchwały Nr XXI/290/2008 Rady Gminy Darłowo z dnia 26.11.2008 roku w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Darłowo. W przedmiotowym piśmie skarżąca żąda przede wszystkim zobowiązania Wójta do podjęcia działań zmierzających do stwierdzenia nieważności powyższej uchwały wskazując na wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego stwierdzający nieważność uchwały Nr XXI/289/08 Rady Gminy Darłowo z dnia 26 listopada 2008 r. w sprawie zmian miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Należy w związku z tym ocenić czy żądanie skarżącej jest zasadne, tj. czy Wójt Gminy Darłowo może zaskarżyć wskazaną w piśmie uchwałę Rady Gminy Darłowo.

Legitymację skargową do wniesienia skargi na uchwałę rady gminy przez podmiot inny niż organ nadzoru określają art. 101 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594 ze zm.) oraz art. 50 ustawy z 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270 ze zm.).

Zgodnie z art. 101 ustawy o samorządzie gminnym, „każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone uchwałą lub zarządzeniem podjętymi przez organ gminy w sprawie z zakresu administracji publicznej, może - po bezskutecznym wezwaniu do usunięcia naruszenia - zaskarżyć uchwałę lub zarządzenie do sądu administracyjnego”. Tym samym uprawnionym do jej wniesienia może być wyłącznie podmiot, który wykaże, że wskazaną przez niego uchwałą lub zarządzeniem został naruszony jego interes prawny lub uprawnienie, polegające na istnieniu związku między zaskarżoną uchwałą a własną indywidualną sytuacją prawną, co dopiero otwiera drogę do jej merytorycznego rozpoznania (*vide* wyrok WSA w Kielcach z 11 maja 2006 r., II SA/Ke 177/2005, LexPolonica nr 2117863). Podkreślić należy, że strona inicjująca postępowanie sądowe w omawianym trybie musi się wykazać nie tylko interesem prawnym, lecz także jego naruszeniem.

Powołane powyżej przepisy stanowią *lex specialis* w odniesieniu do ogólnego uregulowania legitymacji skargowej, o której mowa w art. 50 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Zgodnie z tym przepisem uprawnionym do wniesienia skargi jest każdy, kto ma w tym interes prawny, prokurator, rzecznik praw obywatelskich oraz organizacja społeczna w zakresie jej statutowej działalności, a w sprawach dotyczących interesów prawnych innych osób, jeżeli brała udział w postępowaniu administracyjnym. Skarga w tym trybie może być złożona przez podmiot, który dysponuje interesem prawnym lub przez podmiot, który - mimo braku takiego interesu - jest uprawniony do wniesienia skargi. Zgodnie z tym przepisem legitymacja skargowa materialna związana jest wyłącznie z posiadaniem interesu prawnego, a nie z jego naruszeniem przez niezgodne z prawem działanie administracji.

Powyższe przepisy stanowią też podstawę do ustalenia czy wójtowi przysługuje legitymacja do zaskarżenia uchwały rady gminy.

W tej kwestii wielokrotnie stanowisko zajmowały sądy administracyjne. W każdej sprawie sąd administracyjny bada, czy wójt - nie jako organ, lecz jako osoba fizyczna - rzeczywiście posiada interes prawny do wniesienia skargi.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Lublinie w postanowieniu z 1 grudnia 2010 r. III SA/Lu 472/10 (baza orzeczeń NSA) podkreślił, że wójt, jako organ wykonawczy gminy, nie

posiada własnego interesu prawnego, który wymagałby ochrony prawnej przewidzianej art. 101 ustawy o samorządzie gminnym. Tym samym wójtowi nie przysługuje także prawo zaskarżenia uchwały na podstawie art. 50 § 1 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Tożsame stanowisko zajął Wojewódzki Sąd Administracyjny w Lublinie w postanowieniu z 22 grudnia 2010 r. III SA/Lu 482/10 (baza orzeczeń NSA) w sprawie, w której skargę wniesiono na uchwałę rady gminy podjętą w sprawie przedstawienia stanowiska wojewodzie o wystąpienie do prezesa Rady Ministrów z wnioskiem o odwołanie wójta z zajmowanego stanowiska. W ocenie sądu skarga została wniesiona przez wójta gminy, a nie zaś przez osobę fizyczną pełniącą tę funkcję. Podkreślono, że wójt, jako organ gminy, nie posiada interesu prawnego, dlatego nie przysługuje mu prawo zaskarżenia uchwały rady gminy zarówno na podstawie art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, jak i na podstawie art. 50 § 1 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Naczelny Sąd Administracyjny w postanowieniu z dnia 26 listopada 2009 r. I OSK 1584/09 (baza orzeczeń NSA) wskazał, że wójt gminy jako organ wykonawczy gminy - art. 26 ust. 1 powołanej wyżej ustawy o samorządzie gminnym, kieruje sprawami gminy oraz reprezentuje ją na zewnątrz (art. 31 ustawy). Wójt gminy, jako organ wykonawczy gminy, nie posiada natomiast własnego interesu prawnego, który wymagałby ochrony prawnej przewidzianej art. 101 ustawy o samorządzie gminnym. Skoro zatem Wójt Gminy jako organ gminy nie posiada własnego interesu prawnego to tym samym nie przysługuje mu prawo zaskarżenia uchwały Rady Gminy zarówno na podstawie art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym jak i art. 50 § 1 p.p.s.a., które to przepisy wymagają do skutecznego zaskarżenia aktu administracyjnego wylegitymowania się interesem prawnym.

W związku z powyższym w opiniowanej sprawie Wójtowi Gminy Darłowo, jako organowi Gminy Darłowo nie przysługuje legitymacja skargowa do wniesienia skargi na wskazaną w piśmie uchwałę Rady Gminy Darłowo. Zarzuty skarżącej dotyczące beczynności, jak również żądania zawarte w powyższym piśmie są więc bezzasadne. Skoro bowiem Wójtowi nie przysługuje legitymacja do zaskarżenia uchwały Rady Gminy, to nie sposób przypisać Wójtowi beczynność w tym zakresie.

Niniejszym Rada Gminy Darłowo poucza o treści art. 239 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r., poz. 267): „W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.”.

PRZEWODNICZĄCY
RADY GMINY DARŁOWO
Jarosław Michalski